

Sygn. akt I C 2176/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Sławicki

Protokolant: Małgorzata Krośnicka

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko W. B.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od Powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz Pozwanego W. B. kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od Powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie kwotę 700,00 zł (siedemset złotych) tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 2176/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od Pozwanego W. B. kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania (pозew – k. 1-6).

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie nakazem zapłaty z dnia 25 października 2017 r. nakazał Pozwanemu, aby zapłacił Powodowi kwotę 20.000,00 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania (nakaz zapłaty – k. 42).

Pozwany W. B. wniósł sprzeciw od wyżej opisanego nakazu zapłaty i zaskarżył go w całości oraz podniósł zarzut przedawnienia i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 45-46).

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 r. ogłosił postanowienie, zgodnie z którym na podstawie (...) § 3 k.p.c. postanowił prowadzić sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (protokół – k. 61).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Pozwany W. B. w dniu 31 marca 2008 roku zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...), która pismem z dnia 7 stycznia 2009 roku została wypowiedziana (umowa – k. 26-28, pismo – k. 29).

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. i (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarli umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 roku. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył wierzytelności, w tym wierzytelność w stosunku do W. B. (umowa – k. 16-19, wydruk – k. 25).

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawiadomiła W. B. o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. (zawiadomienie – k. 32).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Zgodnie zaś z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Instytucja przedawnienia w polskim prawie ma na celu usunięcie stanu niepewności prawnej w sytuacji, gdy uprawniony przez bardzo długi czas nie wykonuje swoich praw podmiotowych, nie realizuje przysługujących mu roszczeń, co prowadzi do jego zdyscyplinowania – potencjalne zagrożenie skutkami przedawnienia ma na celu mobilizację wierzyciela, by wykonał swoje prawo podmiotowe, poprzez realizację przysługującego mu roszczenia, doprowadzając tym samym do zgodności stanu faktycznego z obowiązującym prawem (por. Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna. red. Kidyba Andrzej, wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2012).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że roszczenie, którego dochodzi Powód jest przedawnione, a zatem Pozwany może skutecznie uchylić się od obowiązku zaspokojenia Powoda, co w konsekwencji prowadzi do oddalenia powództwa. Roszczenie wynikające z przedmiotowej umowy pożyczki przedawnia się z upływem 3 lat. Podkreślić należy, że zarówno Bank (Pożyczkodawca), jak i Powód prowadzą działalność gospodarczą, zaś roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Skoro umowa pożyczki została zawarta w 2008 r., zaś jej wypowiedzenie nastąpiło w 2009 r., uznać należy, że wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki jest przedawniona.

Zauważyć nadto należy, że bieg terminu przedawnienia nie został przerwany (art. 123 § 1 k.c.). Przerwanie biegu przedawnienia nie mogło nastąpić na skutek wydania bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu nadano postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności (bankowy tytuł egzekucyjny – k. 30, postanowienie – k. 31), bowiem na te okoliczności nie może powoływać się nabywca wierzytelności niebędący bankiem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III CZP 29/16). Czynności te miały ponadto miejsce w 2011 r. Powód nie podnosił innych twierdzeń, które mogłyby wskazywać na to, że termin przedawnienia został przerwany lub zawieszony. W konsekwencji, powództwo zostało oddalone w całości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Tym samym, zasadne było zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kwoty: 3.617,00 zł, na którą składały się kwoty: 3.600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (część IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1827 ze zm.).

Zgodnie z art. 505³ § 3 k.p.c. jeżeli powód dochodzi części roszczenia, sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu przewidzianym w niniejszym rozdziale tylko wtedy, gdy postępowanie to byłoby właściwe dla całego roszczenia wynikającego z faktów przytoczonych przez powoda. W przeciwnym wypadku sprawa rozpoznawana jest z pominięciem przepisów niniejszego rozdziału. Biorąc pod uwagę, że Powód dochodził kwoty 20.000,00 zł stanowiącej część należności wynikającej z umowy zawartej pomiędzy Pozwanym a poprzednim Wierzycielem (uzasadnienie

pozwu – k. 3) uznać należy, iż postępowanie toczy się z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, czego Sąd dał wyraz w postanowieniu ogłoszonym na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 r. (k. 61). Tym samym, opłata od pozwu wynosi 1.000,00 zł (art. 13 ust. 1 u.k.s.c. – 20.000,00 zł x 5%), a nie 300,00 zł (art. 28 pkt 4 u.k.s.c.). Zauważyć należy, że przyczyna prowadzenia sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym istniała już w chwili wytoczenia powództwa, a zatem nie znajduje zastosowania zasada, zgodnie z którą nie pobiera się opłaty uzupełniającej od pozwu (por. art. 505⁷ zd. 2 k.p.c.). W konsekwencji, zasadnym było nakazać pobrać od Powoda na rzecz Skarbu Państwa kwoty 700,00 zł tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu.